

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Харків

«22» липня 2023 року

Слідчий слідчого управління ГУНП в Харківській області старший лейтенант поліції Калюжна Вікторія Анатоліївна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022220000000837 від 29.12.2022, у зв'язку із наявністю доказів та достатніх підстав для повідомлення особі про підозру та зміну раніше повідомленої підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 276-279 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Лісняку Євгену Олександровичу,
21.01.1985 року народження,
уродженця м. Харків, громадянина
України, який зареєстрований за
адресою: Харківська область,
м. Харків, вул. Валерянівська, буд. 21
проживає за наявної адресою:
Луганська область, м. Луганськ, вул.
Жовтнева, буд. 26, паспортні дані серія
МН 480136 виданий
Червонозаводським РО ХГУ УМВС у
Харківській області 01.08.2002 року,
місце знаходження якого на даний час
не встановлено,
- 03.04.2023 СВ УСБУ в Харківській
області повідомлено про підозру
Лісняку Є.О. за ч. 7 ст. 111 – 1 КК
України.

- про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, а саме: порушення інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Лісняк Євген Олександрович.**

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03

липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни.

Згідно з ч. 1 ст. 4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно зі ст.ст. 27, 29 вказаної Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ. Сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст.ст. 31-33 вказаної Конвенції забороняється, зокрема: жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються, пограбування забороняються.

Статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – Протокол), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

- а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб.
- б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;
- в) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Представниками влади і збройних сил російської федерації, всупереч міжнародному правопорядку, нехтуючи державним суверенітетом України, з 20 лютого 2014 року розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У результаті указаних протиправних дій російською федерацією було тимчасово окуповано АР Крим, м. Севастополь, частини Донецької і Луганської областей України, де створені окупаційні адміністрації рф.

Окупація указаних територій не принесла бажаних результатів, а тому представниками влади і збройних сил російської федерації вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням збройних сил та інших військових формувань російської федерації.

З огляду на викладене, між державами рф та Україна з 20 лютого 2014 року триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

24 лютого 2022 року о 5 годині збройними силами російської федерації здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України та цивільним об'єктам, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань рф здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період із 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи ЗС та інших військових формувань рф здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі та поранення цивільних осіб, у тому числі жінок і дітей, знищення та пошкодження сотень цивільних об'єктів.

У березні 2022 року збройні сили та інші військові формування російської федерації незаконно окупували територію міста Куп'янськ Харківської області. Маючи повний контроль над населеним пунктом, військовослужбовці збройних сил російської федерації переконались, що на території населеного пункту проживає цивільне населення, яке не бере участі у збройному конфлікті та не може чинити будь-якого супротиву волі окупантів, а також що на території міста та поза його межами не розміщені військові об'єкти та підрозділи Збройних Сил України.

Таким чином, військовослужбовці збройних сил російської федерації, які контролювали територію міста Куп'янськ Харківської області, були обізнані та повинні були дотримуватися норм міжнародного гуманітарного права, а керівництво частин, які окупували населені пункти, зобов'язані забезпечити дотримання норм міжнародного гуманітарного права їхніми підлеглими.

Крім того, представниками збройних сил та інших державних органів російської Федерації взято під контроль будівлі і споруди, що забезпечують діяльність органів державної влади України з метою перешкоджання їх нормальній роботі.

Зокрема встановлено, що у період не пізніше червня 2022 року (точну дату та час встановити не виявилось можливим) представниками окупаційних органів влади на території Харківської області створено незаконний правоохоронний орган «Управление внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области», та підпорядковані йому підрозділи.

Крім того, 18 липня 2022 року відповідно до наказу голови «Временной гражданской администрации Харьковской области» Ганчева В.К. «Временная гражданская администрация Харьковской области» перейменована на «Военно-гражданскую администрацию Харьковской области» (далі - «ВГА Харьковской области»), у зв'язку з чим вказаний незаконний правоохоронний орган «Управление внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области» як її структурний підрозділ змінив свою назву на «Управление внутренних дел Военно- гражданской администрации Харьковской области».

Досудовим розслідуванням встановлено, що у громадянина України Лісняка Євгена Олександровича, 21.01.1985 р.н., під час перебування на тимчасово окупованій території Харківської області у період часу не пізніше червня 2022 року (точне місце та час встановити не виявилось можливим), виник умисел направлений на зайняття посади у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Встановлено, що з метою реалізації вищевказаного протиправного умислу, Лісняк Є.О. протягом червня 2022 року надав добровільну згоду на призначення його начальником незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території, «Управление внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области» (далі - «УВД ВГА Харьковской области»), В подальшому, у той же період часу керівництвом окупаційного органу владу, створеного на тимчасово окупованій території, Лісняк Є.О. був призначений на посаду «исполняющего обязанности начальника Управления внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области».

Далі, у період червня 2022 року у будівлі за місцем розташування «УВД ВГА Харьковской области» за адресою: Харківська обл., м. Куп'янськ, вул. Харківська, б. 14, голова «ВГА Харьковской области» Ганчев В.К. офіційно представив особовому складу вказаного незаконного правоохоронного органу Лісняка Є.О. як «начальника УВД ВГА Харьковской области».

В подальшому, 11 липня 2022 року згідно указу голови «ВГА Харьковской области» № УГ-32/22 Лісняку Є.О. присвоєно спеціальне звання «полковник поліції». 01 вересня 2022 року указом голови «ВГА Харьковской области» № УГ-77/22 Лісняк Є.О. призначений на посаду «начальника Управления внутренних дел Временной гражданской администрации Харьковской области».

Установлено, що громадянин Лісняк Євген Олександрович, 21.01.1985 року народження вчинив кримінальне правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку за наступних обставин.

Так, 27.07.2022 року близько о 13:00 годині, більш точний час в ході досудового розслідування встановити не надалося можливим, Лісняк Є.О. перебуваючі в м. Куп'янськ Харківської області, яке на той час перебувало під контролем військовослужбовців ЗС РФ, разом з двома невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали відносно яких виділені в окреме провадження, приїхали на невстановленому в ході досудового розслідування транспортному засобі за місцем мешкання потерпілої Судомоевої Вікторії Вікторівни, 31.07.1986 р.н., що проживає за адресою: Харківська область, м. Куп'янськ, вул. Зарічна, будинок 1-Г, в цей час у Лісняка Є.О. виник злочинний умисел, направлений на порушення законів та звичаїв війни здійсненого за попередньою змовою групою осіб разом з двома невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали відносно яких виділені в окреме провадження.

Реалізуючи свій прямий умисел, діючи умисно, з корисливим мотивом з метою особистого збагачення за рахунок чужого майна, Лісняк Є.О. разом з двома невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали відносно яких виділені в окреме провадження, будучи кожен озброєний стрілецькою вогнепальною зброєю та одягнутими у військову форму, вийшли із невстановленого в ході досудового розслідування транспортного засобу та зайшли на територію домоволодіння потерпілої Судомоевої Вікторії Вікторівни, 31.07.1986 р.н., за адресою: Харківська область, м. Куп'янськ, вул. Зарічна, будинок 1-Г та покликали до себе власника домоволодіння, після чого через декілька хвилин на територію домоволодіння з будинку вийшла потерпіла Судомоева В.В., її батько – Судомоев Віктор Васильович, 31.10.1961 р.н., та мати – Судомоева Марина Олександрівна, 12.03.1957 р.н..

Відразу діючи без розриву у часі Лісняк Є.О. разом з двома невстановленими військовослужбовцями зс рф, матеріали відносно яких виділені в окреме провадження, висловив усну вимогу передати йому транспортний засіб «Toyota Land Cruiser» реєстраційний номер АХ9749НЕ, що належить потерпілій Судомоевій В.В., після відмови останньої вчинити вищевказані дії Лісняк Є.О. почав себе вести агресивно та у порушення ст. 27 Конвенції та ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, з метою демонстрування своєї зверхності, приниження честі, спричинення насильства над життям та здоров'ям цивільного населення, задля залякування осіб, що перебували у на території домоволодіння, для подальшого пригнічення та подолання будь-якого супротиву, почав погрожувати застосувати вогнепальну зброю та почав погрожувати що забере потерпілу з собою, чим вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням.

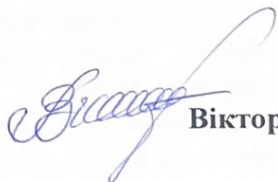
В умовах що склались потерпіла Судомоева В.В. погрози сприйняла як реальну загрозу життю та здоров'ю та сказала своєму батьку Судомоеву В.В., у якого в той час були ключі від транспортного засобу потерпілої - «Toyota Land Cruiser» реєстраційний номер АХ9749НЕ., віддати вказані ключі Лісняку Є.О., таким чином Лісняк Є.О. порушив ч. 2 ст. 75 Додаткового

протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949 та у порушення ст. ст. 27, 29, 31 - 33 Конвенції усвідомлюючи, що перед ним цивільна особа, на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права та яка не має можливості чинити опір, користуючись беззахисним станом Судомоевої В.В., відсутністю у неї можливості до самозахисту, проявив не гуманне ставлення до цивільної особи, що виразилось в акті насильства та залякування потерпілої, здійснив насильство над психічним станом потерпілої та погрожував вчинити насильство над життям, здоров'ям і фізичним станом.

Крім того, у порушення ст. ст. 27, 31 -33, 147 Конвенції здійснив пограбування майна цивільної особи, так як вищезазначене майно отримане в результаті розбійного нападу не може бути використане для досягнення воєнної мети, тобто порушив закони і звичаї війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, після чого покинув місце вчинення кримінального правопорушення – злочину, на транспортному засобі потерпілої та розпорядився пограбованим майном на власний розсуд, у подальшому використовував майно із цілями не пов'язаними з досягненням воєнної мети, а саме в особистих цілях пересувався по м. Куп'янськ Харківської області, приїздив на транспортному засобі до місць загального харчування та відпочинку (кафе та ін.) та до магазинів.

Таким чином, Лісняк Євген Олександрович обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, а саме: порушення інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий відділу СУ ГУНП
в Харківській області
старший лейтенант поліції

Вікторія Анатоліївна КАЛЮЖНА

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор який здійснює
процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні

Михайло Михайлович МАРТИШ

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру із пам'яткою про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені
«__» _____ 20__ р. в «__» год. «__» хв.

Підозрюваний:

(підпис) (прізвище та ініціали)

Захисник:

(підпис) (прізвище та ініціали)

Повідомлення про підозру вручив:
**Слідчий відділу СУ ГУНП
в Харківській області
старший лейтенант поліції**

Вікторія КАЛЮЖНА